

hed ser ført ud i Livet. For saa vidt Ministeriet altsaa ogsaa fremtidig skulde fastholde sit Forslag til Beslutning, kan jeg for mit Vedkommende med stor Sindsro overfor Fremtiden være med til at stemme derfor, da jeg maa anse det for at være baade en god og vistnok i Øjeblikket den bedste Løsning, der foreligger.

Lohmann: Da den forelagte Sag ligger mig en Del paa Sinde, kan jeg ikke godt undlade at fremsætte nogle Betragtninger over den, skønt jeg naturligvis meget godt erkender, at det er vanskeligt for en Lægmand at udtale sig om et saa omfattende og sammensat Spørgsmaal som det foreliggende. Det er jo sandt nok, hvad den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) sagde i Gaar, at vi, som ikke ere bygningskyndige, ikke kunne gøre Krav paa, at vore Ord skulle have nogen særlig Autoritet. Jeg erkender, at jeg ikke har den, men jeg vil sige omtrent som gamle Hostrup i 1885:

„Hvad jeg har, er kun en Stemme, den skal aldrig blive hjemme, naar det gælder Danmarks Sag.“

Der kan komme Tilfælde, hvor man er nødt til at staa frem og begrunde den Afstemning, man agter at foretage. For øvrigt mener jeg, at det er bedre at bruge den Forstand, man en Gang har, til at sætte sig ind i Sagen, end det er at forsikse sig i et intransigent Standpunkt mod al sund Fornuft. Det er ikke min Mening her at ville rette Bebrejdelser til nogen Side, thi det fremmer jo slet ikke Sagen. Men jeg kan dog ikke undlade at udtale en Beklagelse af, at denne store og vigtige Sag, som vi her behandle, hidtil har været ført — som jeg synes — med saa ringe Held. Derved er Rigsdagen nu bleven stillet i det vanskelige Forhold at skulle tage Beslutning om Godkendelsen af en Ordning, som paa Forhaand har alle Sagkundskabens gode Grunde og — det tør jeg sige — en stor Del af Rigsdagens Medlemmers umiddelbare Følelse imod sig. Det blev udtalt i Gaar af det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard), at den højtærede Minister for offentlige Arbejder havde handlet fuldstændig korrekt i denne

Sag. Det skal jeg ingenlunde bestride. I saa Henseende have vi intet at anke over for Ministeren. Men jeg kunde dog tænke mig en parlamentarisk Minister, der vilde sige som saa: Jeg *kan* ikke forelægge Rigsdagen et Forslag, der har alle Sagkundskabens gode Grunde imod sig, og om hvilket jeg som Medlem af Rigsdagen ved, at det ogsaa maa have en Del af Rigsdagens Medlemmers umiddelbare Følelse imod sig. Det kan jeg ikke. Saa faar det ellers gaa, som det kan. At Ministeren har følt, at et eller andet her ikke var ganske i sin Orden, gaar jeg ud fra ved at tænke paa, hvorledes den Tale, hvormed den højtærede Minister indledede Forhandlingerne i Gaar, jo ganske havde Karakteren af en Forsvarstale.

Ved at betragte denne Sag er der en hel Række af Spørgsmaal, som ganske naturligt melder sig. Men jeg kan navnlig ikke lade være at gøre det Spørgsmaal, hvorfor Regeringen i 1903, da den forelagde det Lovforslag, som ligger til Grund for Loven af 15. November samme Aar, ikke i langt stærkere Grad drog sig de Erfaringer til Nytte, som vare indhøstede allerede siden 1884—85, og hvorfor den danske Rigsdag ikke under Behandlingen af Loven i 1903 fremsatte Krav om at maatte komme til at bo i sit eget Hus, om end med Forbindelse med Kongens Repræsentationslokaler og de ministerielle Kontorer. Man kan ikke lade være at spørge, hvorfor Slotsbygningsskommissionen drog Grænserne saa snævre i Programmet for Skitsekonkurrencen af 23. April 1904, og hvorfor den ikke tillod alle de præmietagende Arkitekter at være med ved den detaljerede Udarbejdelse af Forslag og Planer. Hvorfor toges der ikke ogsaa Hensyn til den Halvdel af Kommissionen, som ønskede Planer fremsat paa et friere Grundlag, den Halvdel, der havde begge Rigsdagens Formænd blandt sig? Endelig kan jeg ikke lade være at spørge: Hvorfor ventede den organiserede Sagkundskab, som repræsenteres af Akademisk Arkitektforening, saa længe med at fremsætte sine Tanker, saa længe som til 4. Maj i Aar, lige umiddelbart før Kommissionens Arbejder sluttede, i Stedet for lige straks, da Sagen kom paa Bane i 1903, at have udtalt sig om den. Dens Udtalelser have